

BHARATI UPANISHAT

WORKS OF MAHAAKAVI BHAARATIYAAR

PART FIVE

ARUPATTI AARU

**EXCERPTS FROM
SIXTYSIX POEMS**

TRANSLITERATION TRANSLATION AND EXPLANATION

by

Narayanalakshmi

DEDICATED

TO

***ALL THE DEVOTEES
OF
BHAARATIYAAR***

CONTENTS

- 1) கடவுள் வாழ்த்து-பராசக்தி துதி
PRAYER TO THE SUPREME -HYMNS TO PARAASHAKTI pg 5
- 2) மரணத்தை வெல்லும் வழி
THE PATH TO CONQUER DEATH pg 12
- 3) அசுரர்களின் பெயர்
NAMES OF THE DEMONS (YOU HAVE TO CONQUER) pg 17
- 4) சினத்தின் கேடு
HARMFUL EFFECTS OF ANGER pg 20
- 5) தேம்பாமை
NOT WEEPING pg 22
- 6) பொறுமையின் பெருமை
GREATNESS OF PATIENCE pg 23
- 7) கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்?
WHERE IS THE SUPREME REALITY? pg 27
- 8) குருக்கள் துதி
HYMNS TO THE GURU pg 30
- 9) ஸர்வ மத ஸமரசம்
HARMONY OF ALL RELIGIONS pg 46

EXCERPTS FROM
பாரதி அறுபத்தாறு
BHAARATI ARRUPATTHAARRU

BHAARATI SIXTYSIX

INTRODUCTION

This work of Bharatiyaar describes his journey towards self-realization; his quest for the realization of the state of Advaita (non-dual state of Brahman).

Here is a briefing of what the Advaitic state means:

Brahman is the Supreme state which is a point out of space and time; the very essence of existence, knowledge and quiescent bliss.

All that you perceive as forms and names trapped in space and time - are just waves rising on the ocean of Brahman. Brahman is changeless, beginningless and endless expanse of pure 'knowledge-awareness'.

Brahman is not a God; he is not a Supreme Godhead; he is not a person you can worship and pray to! He or It is just a source-point of all that exists.

He is the unmanifest state of all; yet manifests as this perceived world through his power of manifestation, which Bharati refers to as 'Mother'.

Since Para Brahman cannot be approached or worshipped or prayed to, Bhaarati takes shelter in 'Mother' – the manifest Brahman – the world that you see all around you.

Para Brahman is one's own essence.

Mother guides the ignorant child towards the realization of the Self.

Self is not an apparition: Self is not a ghost; Self is not a Jeeva (bound entity).

Self is the 'I' feeling you always have at all times.

Since every ignorant person believes himself to be a physical form with a name and form; and is bound by desires and attachment, he is not able to understand that he is actually the 'Para Brahman state' which is the quiescent state of silence.

When the false 'I' is destroyed by the practice of reason, the Yogi shines as the true 'I', the Brahman state. (*Read Ramana's work 'Ullathu Naarpathu' or 'UpadeshaSaaram', for better understanding*).

When one realizes this truth, like realizing that 'I am not the cloth I am wearing'; then that Yogi is known as a JeevanMukta, liberated while living.

Since he has realized his true deathless nature, he never dies even when the body dies.

This state of JeevanMukti is known as the Advaitic state.

A yogi in such a state of freedom is free of all desires and attachments.

Though he lives like all others, doing the regular acts that belong to him, he remains always in the witness-state and is in the quiescent state of Brahman-identity.

For him Brahman alone appears as the perceived world.

It is one that appears as two –ADVAITA – ‘not two’ but ‘one appearing as two’.
Brahman and his Shakti – the unmanifest and the manifest appear as two though they are inseparable and one.

Bharati is a JeevanMukta; but a poet who loves to ‘love’.
Bharati now as the ‘Para Brahman-state’ loves Shakti the ‘Mother of ignorant Bharati’, as the beloved playing in the love-forest of the perceived world.
Shakti, the manifesting power of Brahman is ‘imagined’ by the poet as the consort of Brahman.

The perceived world – every name and form for him is a dance of ParaaShakti; and without entering into any Samaadhi state or trance-state like fake Yogis, he remains always in the trance state of the love of ParaaShakti.

The unfinished autobiography (SuyaCharitai) describes his quest for realization.

अहम् ब्रह्मास्मि। तत्त्वमसि।

I AM BRAHMAN/ THAT THOU ART

SALUTATION TO THE GREAT KNOWER BHAARATI

ॐ

QUEST FOR SELF

SECTION ONE

PRAYER TO THE SUPREME

HYMNS TO PARAASHAKTI

கடவுள் வாழ்த்து-பராசக்தி துதி

KADAVUL VAAZHHTTU – PARAASHAKTI THUTHI

எனக்கு முன்னே சித்தர் பலரிருந்தார்ப்பா
யானும் வந்தேனொரு சித்தனிந்த நாட்டில்!

ENAKKU MUNNE SITHAR PALAR IRUNTHAARAPPAA
YAANUM VANTHENORU SITHAN INTA NAATTIL!

*Before me there were many Siddhas hey!
I also arrived here, another Siddha in this country.*

(Siddhas are those who have succeeded in realizing the Self and who have no body-identity or form-identity which plagues all the ignorant. Such Siddhas who have attained realization and attained the Supreme state are countless. 'I am one of them' says Bharati. Yes! He was a realized Siddha; but unfortunately the land he lived was filled with only the ignorant lot, who recited Vedas and scriptures like parrots, without ever comprehending the subtle truths contained in them. Bharati was the beautiful swan boycotted as the ugly duckling in the duck-herd of the ignorant Brahmin community. Not able to find a companion who could understand his realized state, he lived in the company of his 'Kannamma' alone, the unique beloved who had the combined beauty of Lord Krishna and Mother Goddess (Kannan and Ammaa). (Kannamma was the imagined heroine of all his poems.) Nobody understood his higher nature; not even his wife on the earth. Nobody had the capacity to understand his poems which were sometimes directly picked out of Upanishads and Vedic hymns. In his incomplete autobiography, he starts his story as not Bharati, the Brahmin poet married to Chellamma, but as the realized Sage who was not any different in his JeevanMukta state than a Shankara or a Ramakrishna.

What is his mental state now as he words his autobiography?

He cannot write about the birth of the body and its varied stages in life which was not real; but he can write only about how he understood the great truths declared by Upanishads.

He is a Siddha, a realized Sage!

There is no 'I' at all there!

The 'I' called Bharati, the limited identity had died long ago.

Now what was left was the state of 'Supreme Purusha' or 'Shiva', the Supreme Consciousness - which joint to Prakrti, the great ParaaShakti, the Supreme essence of all powers - appears as this perceived world.

He could see only himself as Purusha and the world as his eternal consort Shakti.

Actually Shiva and Shakti are not different but the same state appearing as two, the unmanifest and manifest Brahman.

It is the state of Advaita extolled in Upanishads.

If Bharati the limited identity had died long ago, then who is writing this autobiography (சுய சரிதை)?

Bharati explains:

மனத்தினிலே நின்றிதனையெழுதுகின்றாள்
மனோன்மணியென் மாசக்தி வையத்தேவி

MANATTHINILE NINRRITHANAI YEZHTHUGINRRAAL
MANONMANIYEN MAASAKTI VAIYATTHEVI;

*The Goddess of the world, the wish fulfilling gem of my mind,
my great Mother Shakti alone,
words all these,
staying inside my mind.*

SHE alone writes all this!

I the Supreme Brahman am the unmanifest state of Existence, Knowledge and Consciousness (Sacchidaananda).

I have no form. I cannot write anything. I am always in the changeless state. I am the unmanifest Brahman.

If any writing gets done, it is because of Shakti, the Supreme Goddess who appears as this entire perceived world. She is the manifest Brahman.

She is 'Vaiyatthevi' - the Goddess of the Universe! She 'is' the Universe.

Where does she stay?

Where else, but in my (Brahman's) mind!

And she loves me so much, that whatever I (Brahman) want she will produce instantly!
It is mentioned in the Upanishads that whatever the Brahman wants to perceive, instantly
Prakrti turns into all that, and fulfills his wishes.
He thinks and she becomes that! So much love and understanding between Him and Her!

What is the bliss state of this Purusha and Prakrti, Brahman and his power?
Bharati explains:

தினத்தினிலே புதிதாகப் பூத்து நிற்கும்
செய்யமணித்தாமரைநேர்முகத்தாள்

THINATTHINILE PUTHITHAAGA POOTTHU NIRRKUM
CHEYYAMANITTHAAMARAI NER MUGATTHAAL

*Her face resembles the lotus that has bloomed afresh in the morning
shining red like the coral gem.*

(Brahman (through the mind called Bharati) talks about his beloved Shakti!

My beloved Shakti is the essence of all beauty that is found in the world.
Her face is like a red shining lotus which has freshly bloomed at the arrival of the
morning Sun.

In 'my' presence, she always blooms up in bliss.

The mind of a realized Sage (another form of Prakrti) is always in the state of bliss in the
contemplation of the Self (Brahman), like a freshly bloomed lotus.)

காதல்வனத்தினிலே தன்னையொரு மலரைப்போலும்
வண்டினைப்போலெனையுமுருமாற்றிவிட்டாள்

KAATHAL VANATTHINILE THANNAIYORU MALARAIPPOLUM
VANDINAIPPOLENAIYUMURU MAARRI VITTAAL

*In the forest of love,
she turned herself into a flower
and turned me also into a bee.*

(In this state of union with the Supreme Brahman, there is only the bliss of love and
nothing else. It is not an artificial garden maintained by paid gardeners or even a stone-
temple run by priests. It is a wild forest of love where the lovers are completely freed of
all rules and regulations of the world.

And there are only two of them in that huge expanse of 'love-forest' – 'She and me' – she
a flower and me bee sucking the sweet honey from her petals.

How did I (the ignorant Bharati) become a bee (Brahman-Bharati)?

How else; the Supreme Mother, the manifest power of Brahman led me to the realized state; and now I enjoy her company like a bee enjoying the flower.

All her doing!

I the Brahman am powerless without her!

The Dvaita state (duality state)

- the duality of flower and bee- the duality of God and the devotee – the duality of the perceived world and Brahman - the two which are actually one – the great lovers who make the creation go on – the Shiva and Shakti –

all this duality is there because of my Mother ParaaShakti!

She alone turned me from the false identity of Bharati to the unmanifest Brahman state; and now I enjoy her as ‘Brahman-state’, like a bee enjoying a flower.

I am a JeevanMukta now!

I am always in the state of bliss like a bee buried in the honey of the flower.

I see the world as Brahman; and enjoy the perceived world as Shiva enjoying his beloved Shakti!

I am a Siddha!)

தீராத காலமெலாந் தானு நிற்பாள்
தெவிட்டாத இன்னமுதின் செவ்விதழ்ச்சி

THEERAATHA KAALAMELLAAM THAANU NIRPAAL
THEVITTAATHA INNAMUTHIN CHEVVVIDAZHCCHI

*Endowed with red lips like blossoming buds
which ooze never satiating delicious nectar,
she will stay for endless times as herself.*

நீராகக் கனலாக வானாக் காற்றா
நிலமாக வடிவெடுத்தாள்
நிலத்தின் மீது
போராக நோயாக மரணமாகப்
போந்திதனையழித்திடுவாள்

NEERAAGA KANALAAAGA VAANAAK KAARRAA
NILAMAAGA VADIVEDUTTHAAL
NILATTHIN MEETHU
PORAAGA NOYAAGA MARANAMAAGAP
PONTHITHANAIYAZHITTHIDUVAAL

*She will take on the forms of
water, fire, sky, wind and earth.
On the earth she will cause destruction as war, disease, and death.*

புணர்ச்சி கொண்டால்
நேராக மோனமஹானந்த வாழ்வை
நிலத்தின்மிசையளித்தமரத்தன்மை ஈவாள்

PUNARCCHI KONDAAL
NERAAGA MONA MAAA NANTHA VAAZHVAI
NILATTHIN MISAI YALITH THAMARAT THANMAI EEVAAL

*When she in the supreme bliss of the union of Prakrti and Purusha
(Self-realization/Yoga of individual soul and Supreme soul),
she will directly give the life of quiescent state of great bliss
and bestow the immortal state to all in the world.*

(The root-letter 'BRHM' means biggest/greatest.

Brahman is the source-point from which all the perceptive world of space/time appears.
The 'power of the unmanifest Brahman to appear as the manifest' is termed by Bharati as
'ParaaShakti'.

Brahman is not Lord Brahma, the Creator-God. (Brahman and Brahma are different terms
having different meanings)

'Brahman' is not a God; but a point of all possible manifestations.

Brahman cannot be worshipped.

Since Brahman is the essence of all that exists, we also are Brahman in essence.

When we destroy the imagined ego based on body-identity, we will remain as Brahman-
state, deathless and birthless; like the Sun shining when the clouds get removed.

That state is known as JeevanMukta state.

Bharati was such a JeevanMukta.

He as 'Brahman-state' has no identity with the Bharati-form- the physical body seen by
others in the world.

Yet since his poetic mind is active, he calls his power as his beloved Shakti.

And when acting in the world in the form of Bharati, he refers to Shakti as Mother.

Since she is the manifest Brahman - all that he sees, hears, smells, touches, tastes - is -
'ParaaShakti' for him.

He drowns inside the ocean of bliss in her presence, as she is all around him, even as his
own physical form and the mind (thoughts).

He is overwhelmed by the bliss of losing himself in her; like a lover in the presence of the
beloved.

He can feel her love in the air, in the forms all around, in the ground he walks,
everywhere. There is not a second when he is separated from her.

He breathes her, talks her and thinks her in every thought.

He tries to express his blissful state in a few verses and offers her his obeisance as
Bharati, the poet.)

(My ParaaShakti is the power of Brahman-state and is eternal like Brahman.

She is of the nature of bliss. I am always in her bliss and never do I get tired of it.

She is the manifest world made of elements.

All the destruction seen also is her manifest-form only, where she destroys life through wars, diseases etc.

When the individual Jeeva attains the state of realization through reason, she alone bestows the blissful state and makes one understand his immortal nature.)

மாகாளி பராசக்தி உமையாள் அன்னை
வைரவி கங்காளி மனோன்மணி மாமாயி

MAAKAALI PARAASHAKTI UMAYEAL ANNAI
VAIRAVI KANKAALIMANONMANI MAA MAAYI

*She is the great Kaali; ParaaShakti, the Supreme power!
She is Umaa; Mother of all;
Bhairavi; KanKaali: Manonmani:
Great Maayi (delusion power of Brahman)*

பாகார்ந்த தேமொழியாள்
படருஞ்செந்தீ பாய்ந்திடுமோர் விழியுடையாள்

PAAGAARNTHA THEMOZHIIYAL
PADARUNJCHENTHEE PAAYNTHIDUMOR VIZHIYUDAIYAL

*She speaks honey-like words sweet like the sugar syrup.
She has eyes from which shoot out blazing red flames of fire.*

பரம சக்தி
ஆகார மளித்திடுவாள் அறிவு தந்தாள்
ஆதிபராசக்தியெனதமிர்தப் பொய்கை
சோகாடவிக்குளெனைப் புகவொட்டாமல்
துய்யசெழுந்தேன்போலே கவிதை சொல்வாள்

PARAMA SHAKTI
AAGAARA MALITTHIDUVAAL ARRIVU THANTHAAL
AADI PARAASHAKTI YENATHAMIRTHA POYGAI
SOGAA DAVIKKULENAI PUGAVOTTAAMAL
THUYYA CHEZHANTHEN POLE KAVITHAI CHOLVAAL

*The Supreme Goddess of power will give food.
She gave intelligence.
Aadi ParaaShakti is my lake of nectar.
Not allowing me to enter the desolate forest of depression,
she will sing me the poem which is like pure ripened honey.*

(My ParaaShakti has many names.
 She is the black hued Kaali who destroys all.
 She is the Supreme power of Brahman.
 She is Umaa, the daughter of Himavaan, and wife of Shiva.
 She is Bhairavi the powerful Goddess.
 She is Kankaali – the terrifying form appearing as the skeleton.
 She is the wish fulfilling gem (Chintaamani) for all.
 She is the great mother who creates the delusion of the world.

Her words are sweet like the thickened syrup of sugar, when she talks to her devotees.
 But, when she looks at the wicked, her eyes will shoot out blazing flames of fire.

What we eat as food is the food given by Mother Kaali.
 The understanding power also which makes us understand her, is her blessing only.
 She gives bliss when we realize the Self.
 [She takes care of my day-to day needs. She gave me the intelligence to sing about her.
 She has guided me towards the highest state of liberation; and has filled me with bliss.]

I was lost in the forest of suffering namely ignorance; but she took my hand and guided me out of the forest by shining the light of wisdom.
 She soothed my tired heart by singing the song of Upanishads, the ripened statement (Vedanta) (ripe honey) of the great Sages and led me to the state of JeevanMukta.)

SECTION TWO

மரணத்தை வெல்லும் வழி

MARANATHTHAI VELLUM VAZHI

THE PATH TO CONQUER DEATH

INTRODUCTION

Any man - be he wealthy or poor, learned or idiot, strong or weak, good or bad, has to meet death in this life. The fact that the body dies is an unavoidable consequence of taking birth.

'Anything born must die' states Krishna in his Geetaa.

Can you ever outlive death state?

How it would be to be immortal?

What do you understand by the term immortality?

Should you as the wretched creature you are –

eking out a living in some routine job; married to someone to propagate your family; giving up all your energy and wealth to bring up some one who just shares your chromosomes; fight diseases and desires; grow old and like used up curry leaves get thrown off at the end –

desire to be immortal? What for? To continue the same wretched life?

Do you want an immortal life living like a jailed worm day in and day out?

Death is a blessing for a person who thinks that he is just the body with a name and form born to some parents; and does the job of giving birth to some more human species to help gene-propagation!

Well! Nothing great about that! Animals also do the same without the comfort of language, literature, and the left-brain capabilities!

Man is just an evolved animal; not a special creation of any God!

He also has to die like any other animal, if he lives like an animal. His ability to speak does not add any divinity to him.

How to get over this death hanging like a sword over the head at all times, ready to drop at any time?

Bharati leads the way! He found out how not to die when the body dies!

Learn from him and follow his path to immortality!

பொன்னார்ந்த திருவடியைப் போற்றியிங்கு
புகலுவேன் யானறியுமுண்மையெல்லாம்

PONNAARNTHA THIRUVADUYAI PORRI YINGU
PUGALUVEN YAANARRIYU MUNMAI YELLAAM

*I will extol the auspicious feet (of ParaaShakti, the manifest Brahman)
which shine beautiful like the gold;
and will reveal all the truths I know of.*

முன்னோர்களெவ்வுயிரும் கடவுள் என்றார்
முடிவாக அவ்வுரையை நான் மேற்கொண்டேன்
அன்னோர்களுரைத்ததன்றிச் செய்கையில்லை
அத்தைநினைகண்டால் மரணமுண்டோ?

MUNNORGAL EVVUYIRUNG KADAVULENRRAR
MUDIVAAGA AVVURAIYAI NAANMERR KONDEN
ANNORGA LURAITTHATHANRRICH CHEYGAI YILLAI
ADVAITA NILAI KANDAAL MARANA MUNDO?

*The Sages of the yore stated that all the beings are Brahman in essence,
as their final conclusion (Upanishads/Vedanta).
I accepted those words as the whole truth.
There is nothing more commendable than
following the instructions of those great ones.
Can there be death after realizing the state of non-duality?*

முன்னோர்களுரைத்தபல சித்தரெல்லாம்
முடிந்திட்டார் மடிந்திட்டார் மண்ணாய்விட்டார்

MUNNORGA LURAITTHAPALA SITTHA RELLAAM
MUDINTHITTAAR, MADINTHITTAAR, MANNAAY VITTAAR.

*The Siddhas who attained the highest state ever possible,
who get mentioned in the Vedas (scriptures of the yore),
have ended, died, and have got absorbed into the earth (mud).*

பொந்திலேயுள்ளாராம்
வனத்திலெங்கோ புதர்களிலேயிருப்பாராம்
பொதியைமீதே சந்திலே சவுத்தியிலே நிழலைப்போலே
சற்றெயங்கங்கே தென்படுகின்றாராம்

PONTHILE YULLAARAAM VANATTHI LENGU
 PUTHARGALILE YIRUPPARAAM POTHYAI MEETHE
 SANTHILE SAVUTTHIYILE NIZALAIPOLE
 SARREYANG KANGKE THEN PADUGINRRAA RAAM,

*They (Siddhas) are said to live in some holes, in some bushes in the forest;
 they appear in the Podigai hill,
 here and there sometimes
 in the squares and narrow streets like shadows,
 so it is said!*

(Who are Siddhas?)

These are some great beings, who realized the Self and exist as invisible entities.

They master all the Siddhis mentioned in the scriptures and are very powerful.

They have no names or forms.

They cannot be seen by ordinary beings for sure.

They live in their own realm (SiddhaLoka) where they can take on any form they like.

Though it is rumored, that they are seen in some hills by travelers who visit such places, it cannot be true, because the very principle of Siddha nature is to be invisible to one and all. They will never come near any ignorant being of the world and help him solve his day-to-day problems.

They wander in any world of Gods as they like.

They have no restrictions.

Human beings cannot see them in their minds or through the medium of physical eyes. In the long past, some of them had appeared on the earth to teach the greatness of Self-realization to King Janaka.

But even he could not see them, but heard only their words in his mind.

(and the ignorant people here talk of seeing Siddhas in hills and bushes!) (?)

They had come to Dasharatha's court once and listened to Vasishta's discourse to Rama staying invisible to them also. (YogaVaasishta context)

Bharati also calls himself as a Siddha.

Here the word Siddha means 'one who has achieved Self-realization'.

Bharati also has no name and form, like any other Siddha!

Bharati says-

Siddhas are seen as forms it is said; but it cannot be true because Siddhas do not have physical bodies.

If physical bodies are there, they surely have taken birth to some parents; will grow; and die.

This is Brahma's rule set for this Creation.

Anyone born must die, if he thinks he is the physical body with a name and is born to someone.)

நொந்தபுண்ணைக் குத்துவதில் பயனென்றில்லை

NONTHAPUNNAI KUTTUVATHIR PAYANON RRILLAI

There is no use in digging the already paining wound once again.

(Yes! It is a painful fact that keeps pricking every mind that is stuck to a body!
'Anyone born must die!')

Even if he is the noble soul like Jesus, even if he is a great teacher like Shankara, even if he is a great devotee like Raamaanuja, or even if be a messenger of peace like Buddha - he has to die for sure!

No one can escape the sword of Yama!

All their bodies also died and got cremated like all other bodies!

Rule is a rule, whether you are a saint or a cheat!

The body dies because it has birth as its beginning!)

நோவாலே மடிந்திட்டான் புத்தன் கண்டீர்
அந்தணனாம் சங்கராசார்யன் மாண்டான்
அதற்கடுத்த விராமாஅநுஜனும் போனான்

NOVAALE MADINTHITTAN BUDDHAN KANDEER
ANTHANAAM SHANKARAA CHAARYAN MAANDAAN
ATHARKADUTTHA VIRAMA A NUJANUM PONAAN

*Know that Buddha died of some pain (illness).
The Brahmin Sage Shankaraachaarya also died.
Later Raamaanuja also departed.*

சிலுவையிலேயடியுண்டு யேசு செத்தான்
தீயதொரு கணையாலே கண்ணன் மாண்டான்
பலர் புகழுமிராமனுமே யாற்றில் வீழ்ந்தான்

CHILUVIYELE YADIYUNDU YESU SETTAAN
THEYATHORU KANAIYA ALE KANNAN MAANDAAN
PALARPUGAZHA MIRAAMANUME YAARRIL VEEZHNTHAAN

*Jesus died nailed to the cross.
Kannan (Krishna) died hit by a sharp arrow.
Rama, who is praised by all, also gave up his body by entering the river.*

பார்மீது நான்சாகாதிருப்பேன் காண்பீர்!
 மலிவுகண்டிரிவ்வுண்மை பொய்கூறேன் யான்,
 மடிந்தாலும் பொய்கூறேன்
 மானுடர்க்கே நலிவுமில்லை சாவுமில்லை கேளிர் கேளிர்!

PAARMEETHU NAANSAAGAA THIRUPPEN, KAA~~N~~PEER-
 MALIVUKANDEE RIVVUN~~M~~AI POYKOO R~~R~~ENYAAN
 MADINTHAALUM POY KOORREN MAANU DARKKE
 NALIVUMILLY SAAVUMILLY KELEER KELEER

*But know this fact that I alone will remain
 without dying on this wide earth.
 This is the truth par excellence; I will never lie!
 I will never lie even if I die!
 For the descendents of Manu (embodied beings)
 there is no withering away, no death!
 Listen! Listen!*

(Bharati now declares boldly: 'Let them all die! But 'I' will not die!
 What does he mean when he says that he alone is deathless; but all others have
 died including Rama and Krishna?
 How can Bharati alone become immortal?
 Is he lying?
 No he is not!
 But he says that he will not die!
 For that matter any man can conquer death and become deathless; he says!
 How? What is the secret of conquering death?
 Bharati reveals the secret in the upcoming verses!)

அசுரர்களின் பெயர்

ASURARGALIN PEYAR

NAMES OF THE DEMONS (YOU HAVE TO CONQUER)

நாணத்தைக் கவலையினைச் சினத்தைப் பொய்யை
அச்சத்தை வேட்கைதனை அழித்து விட்டால்
அப்போது சாவும்ங்கேயழிந்துபோகும்

NAANATTHAI KAVALAIYINAICH CHINATTHAI POYYAI
ACCHATTHAI VETKAITHANAI AZHITTHUVITTAAL
APPOTHU SAAVUMANGE YAZHINTHU POGUM

*Bashfulness, worry, anger, falsehood,
fear, desire – if these get destroyed,
then death also will get destroyed there.*

(What is the first step towards conquering Death?

Like preparing for a battle against a mighty king, you have to prepare for the battle with Yama also, the mightiest of all, who knows not the word 'defeat'!

Here the word 'NAANAM' means shyness or bashfulness.

The embarrassment you have when doing good, when acting humble, when sticking to your own noble principles, when pursuing simplicity in life - that type of embarrassed feeling has to be given up.

Going the wrong way to impress some worthless specimens of the human species is uncalled for!

Live the way as you like; like Bharati the courageous lion!

Stop worrying!

If you believe that your heart is pure, and like Bharati you believe in a ParaaShakti

Mother who will guard you day and night, then stop worrying.

Good or bad, whatever happens is by the will of the Supreme.

Accept the bad also as a medicine given by the mother for your own good.

Do not lose yourself in anger.

Krishna says in Geetaa-

Any object that you continuously contact through the senses or mind, will give rise to a desire to own that object; that paves a way for anxiety and worry.

When the fulfillment of the desire is blocked by any thing, anger rises. Anger makes you forget all your nobility and learning. You sink down to the level of an animal. You act without a brain. You are no more in control of yourself. Anger controls you.

And in no time you are in utter ruin.

Learn to speak what you feel in your heart.

Bid farewell to all false statements you have picked up from the society which are used mechanically without any feeling. (like the words exported from the west- 'Sorry'; 'How are you? /I am fine!'; 'Thanks/Welcome'; etc etc.

(Indian culture is to melt in regret if anyone is hurt by our words or action; not mechanically move in the world throwing words of 'sorry' after you hurt others an umpteen times.

Indian culture is to offer 'Namaste' – a salutation to the Brahman who is standing in the front as another person.

Indian culture is to act humble and deny the thanks; not accept it!)

Truth:

Do not speak lies.

(Even painting your face to look like what you are really not- is a lie, for that matter)

Always stick to the truth.

In this context, speaking the truth does not mean saying the literal truth.

You live in 21st century; not in the times of Harishchandra.

You must be discreet in your truth addiction.

Bheeshma defines truth in MahaBhaarata like this-

That which does the most good to others is truth.

Manu says-

Speak the truth which is pleasing.

Do not speak the truth which is not pleasing.

Speak pleasingly but do not lie.

This is the ancient Dharma.

Fear:

Do not fear anything.

Do not fear death; for it is only for the body.

Do not fear ghosts; for they do not exist at all.

Do not fear failure; for a perfect action never begets failure.

Desire:

A mind filled with desires is a house riddled with rats.

Desire never does anybody any good.

Have the desire to get rid of desires.

Ambition to achieve higher things is different from desiring for sense pleasures.

Objects are inert; they do not contain any pleasure.

The happiness you feel at the fulfillment of a desire is the momentary silence you feel because the desire is gone.

Deliberate on this great truth- 'if you have no desires at all, how happy you will be!')

மிச்சத்தைப் பின் சொல்வேன்
சினத்தை முன்னே வென்றிடுவீர்
மேதினியில் மரண மில்லை
துச்சமெனப் பிறர்பொருளைக் கருதலாலே

தூழ்ந்ததெலாம் கடவுளெனச் சுருதி சொல்லும்
 நிச்சயமாம் ஞானத்தை மறத்தலாலே நேர்வதே
 மானுடர்க்குச் சினத்தீ நெஞ்சில்

MICCHATTHAI PINCHOLVEN;
 CHINATTHAI MUNNE VENRRIDUVEER,
 METHINILE MARANAMILLAY
 THUCCHAMENAP PIRRARPORULAIK KARUTHA LAALE
 CHOOZHNTATHELAANG KADAVULENACH CHURUTHI CHOLLUM
 NICCHAYAMAA JNJNAANATTHAI MARRATTHA LAALE NERVATHE
 MAANUDARKKUCH CHINATTHEE NENJCHIL.

*I will talk about other things later.
 First of all conquer the anger.*

*There is no death in this world,
 if the objects belonging to others are considered as lowly (not desirable).*

*The Shrutis (Vedas) state that whatever surrounds us is the Supreme.
 By forgetting the ascertained knowledge alone,
 the fire of anger blazes in the heart of men.*

(Of all these instructions, hold on to the instruction of controlling anger.
 Anger is an emotion that is necessary of course to make you stand against injustice.
 Your intellect should always hold it in control like a sword held in hand.
 You should be a soldier in the battlefield; not a brain-damaged murderer.
 Getting angry for each and every small thing, like the extra salt in the food; the
 unexpected power-cut; the sudden rain that drenches you; the hunger that is not satiated;
 the exhaustion from work; the crying child; and so on.
 Day to day affairs need not affect you so much that you always live with a 'ready to die
 heart'.
 Stop getting overly excited about ordinary events of life.

Actually the term 'death' is an imagined word.
 There is no death in this world, if you do not desire objects belonging to others.
 Desire alone kills you.
 If desires are not there, anger also will disappear from your life.
 Live the life as it is, without wanting anything.

There is only the 'Supreme division-less Brahman' which appears as the divided-world.
 You are also Brahman in essence.
 Since, you have forgotten this great truth, you are suffering like this.
 When you know that only Brahman exists and not any second thing to be desired, how
 can you desire anything or even get angry because your desire was not fulfilled?)

சினத்தின் கேடு

CHINATTHIN KEDU

HARMFUL EFFECTS OF ANGER

சினங்கொள்வார்
 தமைத்தாமே தீயாற் சுட்டுச் செத்திடுவாரொப்பாவார்
 சினங்கொள்வார்
 தாம்மனங்கொண்டு தங்கமுத்தைத் தாமே
 வெய்ய வாள்கொண்டு கிழித்திடுவார்மானுவாராம்
 தினங்கோடிமுறை மனிதர் சினத்தில் வீழ்வார்

சினம்பிறர்மேற்றாங்கொண்டு
 கவலையாகச் செய்ததெண்ணித்
 துயர்க்கடலில் வீழ்ந்து சாவார்

CHINANGKOLVAAR
 THAMAITTHAAME THEEYAARR CHUTTUCH CHETTHIDUVAAR ROPPAVAAR
 CHINANGKOL VAAAR
 THAAM MANANGKONDU THANGKAZHATTHAITH THAAME
 VEYYA VAALKONDU KIZHITTHIDUVAAR MAANU VAARAAM.
 THINAGKODI MURRAI MANITHAR CHINATTHIL VEEZHVAAR
 CHINAMPIRRARMERR RRAANGKONDU KAVALAI YAAGACH
 CHEYTHATHENNI THUYARKADALIL VEEZHNTU SAAVAAR.

*Those who get angry are like (the foolish) people,
 who die by setting fire to themselves.
 Those who get angry are like (the foolish) people,
 who willfully slice their own necks with a sharp sword.
 These men will fall into the emotion of anger a million times a day.
 They will display anger towards others;
 later regret their actions;
 and will die by sinking inside the ocean of sorrow.*

(Those who cannot control the emotion of anger are the most foolish of all!
 They seem to forget that when they are overcome by anger, they hurt themselves more
 than the person with whom they are angry.
 Your heart, your brain, your body gets ruined at every outburst of anger you have!
 The more you hate a person the more you wound yourself.
 Any feeling of revenge is only an entertaining factor of an imagined story in a film.
 In real life, the feeling of revenge destroys you; not the enemy.

When anyone has harmed you by words or action, understand that you are learning a valuable lesson from that person; understand that the person who was rude to you has a damaged brain and is in the road for ruin. If you forget the painful incident and move off forward in your life, you will incur no harm to yourself; but if you allow that incident to stay in your mind; it is like a poisonous thorn stuck on the feet that you want to preserve. It will not only hurt you continuously; but will infect you and kill you eventually.)

மாகாளி பராசக்தி துணையே வேண்டும்
வையகத்திலெதற்குமினிக் கவலை வேண்டா
சாகாமலிருப்பதுநஞ்சுதுராலன்று
சக்தியருளாலன்றோ பிறந்தோம் பார்மேல்
பாகான தமிழினிலே பொருளைச்சொல்வேன்
பாரீர் நீர் கேளீரோ
படைத்தோன் காப்பான்
வேகாத மனங்கொண்டு களித்து வாழ்வீர்
மேதினியிலேதுவந்தாலெமக்கென்னென்றே

MAAKAALI PARAASHAKTI THUNAIYE VENDUM.
VAIYAGATTHI LETHARRKUMINIK KAVALAI VENDAA
SAAGAAMA LIRUPATHU NANJ CHATHURAA LANRRU
SAKTIYARULAA LANRRO PIRRANTHOM PAARMEL
PAAGAANA THAMIZHINILE PORULAICH CHOLVEN
PAAREER NEER KELEERO
PADAITTHON KAAPPAAN
VEGAATHA MANGKONDU KALITTHU VAAZHVEER
METHINIYI LETHUVANTHAA LEMAKKEN NENRRE

*We need the support of Great Kaali.
There is no need for any suffering in this world.*

*'Not to die' does not mean that
death-causing things like poison will not affect you.*

*Did not we take birth on this earth by the grace of Shakti?
(She will destroy the death also!)*

*I will tell you the real meaning in Tamil
which is sweet like thickened sugar syrup.*

*O you men on earth, will you listen to me?
He who created us will also take care of us.*

*With a mind which is not scorched (by anxiety and worry),
live in absolute bliss, with the idea-
'What does it matter to me whatever happens on this earth!'*

தேம்பாமை

THEMBAAMAI

NOT WEEPING

வடகோடிங்குயர்ந்தென்னே சாய்ந்தாலென்னே
 வான்பிறைக்குத் தென்கோடு?
 பார்மீதிங்கேவிடமுண்டுஞ் சாகாமலிருக்கக் கற்றால்!
 வேறெதுதான் யாதாயின் எமக்கிங் கென்னே?
 திடங்கொண்டு வாழ்ந்திடுவோம்
 தேம்பல் வேண்டா
 தேம்புவதில் பயனில்லை
 தேம்பித் தேம்பி இடருற்று மடிந்தவர்கள் கோடி கோடி
 எதற்குமினியஞ்சாதீர் புவியிலுள்ளீர்!

VADAKODING KUYARNTHENNE SAAYNTHAA LENNE
 VAANPIRRAIKKUTH THENKODU
 PAARMEE THINGE VIDAMUNDUNJ SAAGAAMA LIRUKKA KARR RRAAL!
 VERRETHUTHAAN YAATHAAYI NEMAKKING KENNE?
 THIDANGKONDU VAAZHNTHIDUVOM
 THEMBAL VENDAA
 THEMBUVATHIRR PAYANILLAI
 THEMBI THEMBI IDARURRU MADINTHAVARGAL KODI KODI
 ETHARRKUMINI YANJCHAATHEER PUVIYI LULLEER.

*What if the line on north is rising,
 or the south-line slants down in the moon?
 There is a happy state in this world itself,
 if one learns how not to die.
 Whatever becomes what other thing, what is it for us here?
 Let us live with stability.
 There need not be any sadness.
 There is no use in being sad.
 Those who wept and wept and died in distress, number a million.*

*Hey men living in this earth!
 Do not fear anything any more.*

(Stop looking up to the moon and the stars for deciding your fate!
 Believe and trust only in Mother!
 Understand the true instructions of Vedanta and conquer death.
 Do not have a mind which flickers at every small event of daily life!
 Crying is not going to help anyone.
 We are here and we have to face the life whatever it presents us – good or bad!

We can only live and conquer suffering and death.
 We cannot cry and drown in the ocean of sorrow.
 With Mother ParaaShakti holding our hand and guiding us carefully, why should we fear anything at all?
 Why should we bother anymore about the future, past or present?
 SHE IS THERE ALWAYS FOR US! WE ARE HER CHILDREN!)

பொறுமையின் பெருமை

PORRUMAIYIN PERUMAI

GREATNESS OF PATIENCE

திருத்தணிகை மலைமேலே குமாரதேவன்
 திருக்கொலுவீற்றிருக்குமதன்பொருளைக் கேளீர்!
 திருத்தணிகையென்பதிங்கு பொறுமையின் பேர்.
 செந்தமிழ்கண்டீர் பகுதி: 'தணி' யெனுஞ்சொல்
 பொறுத்தமுறுந்தணிகையினால் புலமை சேரும்
 பொறுத்தவரே பூமியினையாள்வார்
 என்னும்
 அருத்தமிக்க பழமொழியும் தமிழிலுண்டாம்.
 அவனியிலே பொறையுடையான் அவனே தேவன்!

THIRUTTHANIGAI MALAIMELE KUMAARA THEVAN
 THIRUKKOLUVEERR RRIRUKKUMATHAN PORULAİK KELEER
 THIRUTTHANIGAI YENPATHINGUP PORRUMAI YINPER
 CHENTHAMIZHKAN DEER PAGUTHI; 'THANI'YENUNJCHOL
 PORUTTHAMURRUN THANIGAIYINAARR PULAIMAI CHERUM
 PORRRUTTHAVARE BOOMIYINAI YAALVAARENNUM
 ARUTTHAMIKKA PAZHAMOZHİYUN THAMIZHI LUNDAAM
 AVANIYILE PORRAIYUDAIYAAN AVANE THEVAN.

*God Kumaara is shining forth auspiciously as the Lord,
 on the hill of Shree Tanigai.*

Listen to the meaning of it.

'Shree Tanigai' is said to refer to the quality of patience.

In Tamil language, the root-word is 'Thani'.

Knowledge joins its suitable counterpart namely the quality of patience.

'Those who patiently wait will rule the earth one day';

such a meaningful proverb is there in Tamil.

He who has patience on this earth alone is a divinity.

(Patience does not mean that you face life passively like a helpless idiot. Patience here refers to the patience you have to maintain for a seed to grow into a fruit-filled tree. The lack of this patience alone leads to anxieties, apprehensions and illnesses.

Every hard work you do will surely bear success in its own time and place.

So practice patience in life.

Patience also refers to the quality of forbearance.

Forbearance is the quality of facing both the good and bad of the life with equanimity.

Forbearance is the shield you cover yourself with when entering the battle-field of life.

Forbearance is not to break down at each and every problem that encounters in the course of life. Forbearance is synonymous with equanimity.)

பொறுமையினை
அறக்கடவுள்புதல்வனென்னும் யுதிட்டிரனும்
நெடுநாளிப்புவிமேல் காத்தான்
இறுதியிலே பொறுமைநெறி தவறிவிட்டான்
ஆதலாற் போர்புரிந்தானிளையாரோடே.
பொறுமையின்றிப் போர்செய்து பரதநாட்டைப்
போர்க்களத்தேயழித்துவிட்டுப்
புவியின் மீது வறுமையையுங் கலியினையு நிறுத்திவிட்டு
மலைமீது சென்றான் பின் வானஞ்சென்றான்.

PORRUMAIYINAI
ARRAKKADAVUL PUTHALVANENNUM YUTHITTIRANUM
NEDUNAALIP PUVIMER KAATTHAAN
IRRUTHIYILE PORRUMAINERRI THAVARRIVITTAAN
AATHALAARR PORPURINTHAA NILAIYAARODE
PORRUMAI PORCHEYTHU BARATHANAATTAIP
PORKALATTHE YAZHITTHUVITTUP
PUVIYIN MEETHU VARRUMAIYAIYUNG KALIYINAIYU NIRUTTHI VITTU
MALAIMEETHU CHENRRAANPIN VAANANJ CHENRRAAN.

*Yudhishtira (one who stands stable in a battle-field),
the son of Lord Dharma,
(eldest of the Paandavas),
maintained the quality of patience for long on this earth.*

*In the end, he swerved from the practice of patience.
Therefore he fought the battle with his younger (cousin) brothers.*

*Fighting in the battlefield without patience,
he destroyed the country of Bharata (Shakuntala's son) in the battle-field;
established poverty and the evil spirit Kali on the earth;
climbed up the hill; and later entered the heaven.*

ஆனாலும் புவியின்மிசை உயிர்களெல்லாம்
 அநியாய மரணமெய்தல் கொடுமையன்றோ?
 தேனான உயிரைவிட்டுச் சாகலாமோ?
 செத்திடற்குக் காரணந்தான் யாதென்பீரேல்
 கோனாகிச் சாத்திரத்தையாளுமாண்பார்
 ஜகதீசசந்த்ரவஸு கூறுகின்றான்-
 (ஞானானுபவத்திலிது முடிவாங்கண்டீர்!
 நாடியிலே அதிர்ச்சியினால் மரணமென்றான்

AANAALUM PUVIYINMISAI UYIRKA LELLAAM
 ANIYAA YA MARANAMEYTHAL KODUMAI YANRRO?
 THENAANA UYIRAVITTUCH CHAAGALAAMO?
 CHETTHIDARRKUK KAARANANTHAAN YAATHEN PEEREL
 KONAAKICH CHAATTHIRATTHAI YAALU MAANBAAR
 JAGATHEESA CANDRAVASUU KOORRU KINRAAN-
 (JNAANU BAVATTHILITHU MUDIVAANG KANDEER)
 "NAADIYINILE YATHIRCHCHIYINAAL MARANA" MENRRAAN.

*Even then, is it not cruel that all the beings on the earth
 have to die like that?
 How can one die discarding a life which is (sweet) like honey?
 If you ask what is the cause of death,
 Jagadish Chandra Bose the wise leader,
 who has mastered many sciences, says-
 (know it to be the conclusion reached through the experience of knowledge)
 'Death occurs due to the trembling of the nerves.'*

கோபத்தால் நாடியிலேயதிர்ச்சியுண்டாம்!
 கொடுங்கோபம் பேரதிர்ச்சி
 சிறிய கோபம் ஆபத்தாம்
 அதிர்ச்சியிலே சிறிய தாகும்
 அச்சத்தால் நாடியெலாமவிந்து போகும்
 தாபத்தால் நாடியெலாம் சிதைந்து போகும்
 கவலையினால் நாடியெலாந்தழலாய் வேகும்
 கோபத்தை வென்றிடலே
 பிறவற்றைத்தான் கொல்வதற்கு வழியென நான் குறித்திட்டேனே

KOPATTHAAL NAADIYILE YATHIRCCHI YUNDAAM;
 KODUMNGKOPAM PERATHIRCCHI;
 CHIRRIYA KOPAM AAPATTHAAM
 ATHIRCCHIYILE CHIRRIYADAAGUM;
 ACCHATTHAAL NAADIYELAA MAVINTHU POGUM;
 THAAPATTHAAL NAADIYELLAN THAZHALAAY VEGUM
 KOPATTHAI VENRRIDALE
 PIRRAVARR RRAITHTHAAN KOLVATHARRKU VAZHUYENANAAN KURRITTHITTENE

*By anger the nerves get the shock and tremble.
Extreme anger gives a great shock; small anger is dangerous.
By the shock, the nerves shrink.
Because of fear, all the nerves get heated up.
Because of the heat all the nerves will shatter.
Because of worry, all the nerves will burn like fire.
Have not I already mentioned that
conquering anger alone is the path to destroy other wicked qualities!*

கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்?

KADAVUL ENGE IRUKKIRRAAR?

WHERE IS THE SUPREME REALITY?

சொல்லடா ஹரியென்ற கடவுள் எங்கே சொல்லென்று
ஹிரணியந்தானுறுமிக் கேட்க
நல்லதொரு மகன் சொல்வான்
தூணிலுள்ளான் நாராயணன் துரும்பிலுள்ளான்
என்றான்
வல்லபெருங்கடவுளிலா அணுவொன்றில்லை
மஹாசக்தியில்லாத வஸ்துவில்லை
அல்லலில்லை அல்லலில்லை அல்லலில்லை;
அனைத்துமே தெய்வமென்றாலல்லலுண்டோ?

“SOLLADAA HARIYENRRA KADAVU LENCE? SOL” LENRRU
HIRANIYANTHAA NURRUMIK KETKA
NALLATHORU MAGANSOLVAAN-
“THOONILULLAAN NAARAA YANAN THURUMBILULLAAN”
ENRRAN.
VALLAPERUNG KADAVULILAA ANUVONRRILAI
MAHAASHAKTI YILLAATHA VASTHUVILLAI
ALLALILLAI ALLALILLAI ALLA LILLAI
ANAITTHUME THEYVAMENRRAA LALLA LUNDO?

*‘Hey speak out, you!
Where is, the ‘Supremacy’ named ‘Hari’? Tell me!’
When Hiranya roared and questioned,
the pious son (Prahlaada) answered:
‘Inside the (huge) pillar Naaraayana stays
and he stays inside the (smallest) straw piece too!’*

*There is not an atom where the omnipotent Supreme Being does not exist.
There is no object where the Great Shakti is not there.*

*There is no suffering; no suffering; no suffering!
When everything that is there is only the Supreme,
can there be any suffering at all?*

கேள்பா சீடனே!

கழுதை யொன்றைக் கீழான்பன்றியினைத் தேளைக் கண்டு
தாளெப்பார்த்திருகரமுஞ்சிரமேற்கூப்பிச்
சங்கரசங்கரவென்று பணிதல் வேண்டும்

கூளத்தை மலத்தினையும் வணங்கல் வேண்டும்
கூடி நின்ற பொருளைத்தின் கூட்டந் தெய்வம்
மீளத்தானிதைத் தெளிவா விரித்துச்சொல்வேன்;
விண்மட்டும் கடவுளன்று மண்ணுமஃதே

KELAPPAA SEEDANE KAZHATHAI YONRAIK
“KEEZHAANA” PANRRIYINAI THELAI KANDU
THAALAIPPAARTH THIRUKARAMUNJCH CHIRAMERR KOOPICH
SANGKARA SANGKARAVENRRU PANITHAL VENDUM
KOOLATTHAI MALATTHINAIYUM VANANGKAL VENDUM
KOO DI NINRA PORULANAITTHIN KOOTAN THAIVAM.
MEELATTHAANITHAITTHELIVAA VIRITTHU SOLVEN
VINMATTUNG KADAVULANRRU MANNU MA.° THE

Hey listen you disciple!

*Whether a donkey, or a lowly pig, or a scorpion is seen,
one should look at the feet and fold the hands in salutation,
lift them above the head;
say ‘Shankara Shankara’ and humbly bow down.
One should salute the garbage and the dirt also.
Supremacy is the collection of all the objects that are there.*

*I will clearly say the same thing in detail.
Heaven alone is not divine; but the earth is also that alone.*

சுத்த அறிவே சிவமென்றுரைத்தார் மேலோர்
சுத்த மண்ணும் சிவமென்றேயுரைக்கும் வேதம்
வித்தகனாங்குரு சிவமென்றுரைத்தார் மேலோர்
வித்தையிலாப் புலையனுமஃதென்னும் வேதம்
பித்தரே
அனைத்துயிருங்கடவுளன்று பேசுவது மெய்யானாற்
பெண்டிரென்றும் நித்தநுமதருகினிலே குழந்தையென்றும்
நிற்பனவுந்தெய்வமன்றோ நிகழ்த்துவீரே?

SUDDHA ARRI VESIVAMENRRURAITTHAAR MELOR
SUDDHA MANNUM SIVAMENRRE YURAIKKUM VETHAM
VITTHAKANAANG GURUSIVAMEN RRURAITTHAAR MELOR;
VITTHAIYILLAAP PULAIYANUMA THENNUM VETHAM.
PITTHARE ANAITTHUYIRUNG KADAVULENRRU
PESUVATHU MEYYAANAARR PENDIRENRRUM
NITTHANUMA THARUGINILE KUZHANTHAI YENRRUM
NIRRPANAVUN THEIYVAMANRRO NIGAZHTTHUVEERE

*Learned men stated that
pure knowledge alone is the auspicious state of Brahman.*

*Vedas state that
even pure mud is the auspicious state of Brahman.*

*Learned men stated that
the all knowing Guru is the auspicious state of Brahman.*

*Vedas state that
even an ignorant Chaandaala is that alone.*

You mad people!

*If the statement that 'every life is the Supremacy only', is true,
then those who stand close to you as your wife and a child
are also the Supreme God-head; is it not?*

Realize this truth.

உயிர்களெல்லாம் தெய்வமன்றிப் பிறவொன்றில்லை
ஊர்வனவும் பறப்பனவு நேரே தெய்வம்
பயிலுமுயிர்வகைமட்டுமன்றி யிங்குப்
பார்க்கின்ற பொருளெல்லாந் தெய்வங் கண்டீர்
வெயிலளிக்குமிரவி மதி விண்மீன் மேகம்
மேலுமிங்குப் பலபலவாம் தோற்றங்கொண்டே
இயலுகின்ற ஜடப்பொருள்களனைத்துந் தெய்வம்
எழுதுகோல் தெய்வமிந்த எழுத்துந் தெய்வம்!

UYIRGALELLAAN THEIYVAMANRRI PIRRAVONRILLAI;
OORVANAVUM PARAPPANAVU NERE THEIYVAM;
PAYILUMUYIRVAGAIMATTUMANRRI YINGU
PAARKKINRRA PORULELLAAN THEIYVAM KANDEER,
VEYILALIKKU MIRAVI MATHI VINMEEN MEGAM
MELUMINGU PALAPALAVAN THORRANG KONDE
IYALUGINRRA JADAPPORULKA LANAITTHUM THEIYVAM
EZAHTHUKOL THEIYVAMINTHA EZHATTHUN THEIYVAM.

*All the living things are the Supreme Brahman and there is nothing else.
The crawling and the flying beings are equal to the Supreme.*

*Not only the living beings who speak,
but whatever you see is that Supreme.*

*Sun who gives light, moon, star, cloud,
all the inert objects which exist here in various shapes
are all the Brahman only.*

The writing tool is Brahman. This written word also is Brahma

SECTION TWO

(Here, Bharati talks about the various saints of his time who guided him in the path of Self-realization.)

குருக்கள் துதி
HYMNS TO THE GURU

குள்ளச்சாமி புகழ்
IN PRAISE OF KULLASAAMI

(KullaSaami literally means the saint who was short in stature.
A realized knower need not always become famous and renowned and run an Ashram to attract devotees. He might be any idiot-looking guy on the street.
These realized saints do not even have a name proper as they do not identify with their physical bodies.
KullaSaami is one such saint who was called so because of his small height.
He is also known as Chidambara Desikan, MaangottaiSaamithevan (Mango-Seed Saint) and Kumaarathevan.)

ஞானகுருதேசிகனைப் போற்றுகின்றேன்
நாடனைத்துந்தானாவான் நலிவிலாதான்
மோனகுரு திருவருளால் பிறப்பு மாறி
முற்றிலும்நாமமரநிலை சூழ்ந்துவிட்டோம்
தேனனைய பராசக்தி திறத்தைக் காட்டிச்
சித்தினியல் காட்டி மனத்த்தெளிவு தந்தான்
வானகத்தையிவ்வுலகிலிருந்து தீண்டும் வகையுணர்த்திக்
காத்தபிரான் பதங்கள் போற்றி!

*I worship the great guru of Knowledge.
He is the Self of all that is there in the world.
He is never distressed.
By the grace of the Silent teacher,
we changed the birth state,
and have been completely drowned in the immortal state (of Brahman).*

*He revealed to me the excellence of ParaaShakti
who is blissfully sweet like honey.
He revealed the nature of Chit (the manifest Brahman)
and gave clarity to my mind.*

*Salutation to the feet of the great one,
who taught me how to touch the sky above,
from this earth itself.*

எப்போதுங் குருசரணம் நினைவாய் நெஞ்சே!
எம்பெருமான் சிதம்பரதேசிகந்தாள் எண்ணாய்!
முப்பாழுங்கடந்த பெருவெளியைக் கண்டான்
முத்தியெனும் வானகத்தே பரிதியாவான்
தப்பாத சாந்தநிலை அளித்த கோமான்
தவநிறைந்த மாங்கொட்டைச் சாமித்தேவன்
குப்பாய ஞானத்தால் மரணமென்ற குளிர்நீக்கி
யெனைக்காத்தான் குமாரதேவன்!

*Always think of the feet of the Guru, hey mind.
Know that he is the great teacher Chidambara Desikan.*

*He saw the great expanse of Brahman
after crossing over the three states of existence.
(waking, dream, and deep sleep)*

*He is the Sun shining in the sky of liberation.
He is the great Lord who gave the state of ever-lasting quiescence.
He, the Maangottai Saamithevan is a great man of penance.*

*Kumaarathevan had the knowledge of the covering sheaths (of the Self)
and saved me by removing the cold named death.*

தேசத்தாரிவன்பெயரைக்
குள்ளச்சாமி தேவர்பிரான் என்றுரைப்பார்
தெளிந்த ஞானி
பாசத்தையறுத்துவிட்டான் பயத்தைச் சுட்டான்
பாவனையாற் பரவெளிக்கு மேலே தொட்டான்
நாசத்தையழித்துவிட்டான் யமனைக் கொன்றான்
ஞானகங்கைதனை முடிமீதேந்தி நின்றான்
ஆசையெனும் கொடிக்கொரு தாழ்மரமே போன்றான்

People called him by the name of KullaSaami Devar Piraan.

He is a realized knower.

He cut off the shackles of attachment.

He burnt off the fear.

*Through contemplation he touched that
which transcends the supreme expanse of the world.*

He destroyed destruction.

He killed Yama.

He wore the Gangaa of knowledge on the locks of his head.

He became the log on the ground pulling the desire creeper down.

ஆதியவன் சுடர்பாதம் புகழ்கின்றேனே
வாயினாற் சொல்லிடவுமடங்காதப்பா
வரிசையுடனெழுதிவைக்க வகையுமில்லை
ஞாயிற்றைச் சங்கிலியாலளக்கலாமோ?
ஞானகுரு புகழினை நாம் வகுக்கலாமோ?
ஆயிரனூ லெழுதிடினும் முடிவுறாதாம்
ஐயனவன் பெருமையை நான் சுருக்கிச் சொல்வேன்
காயகற்பஞ்செய்துவிட்டான்
அவன் வாழ்நாளைக்கணக்கிட்டு வயதுரைப்பார் யாருமில்லை

*Ah! I am praising the shining feet of that Guru
who is the state of Brahman, the source of all.*

It cannot be completely covered by words coming out of the mouth.

There is no way that I can neatly list out his virtues.

Can sun be measured by a chain?

Can I calculate and write the praise of the Guru of knowledge?

Even if thousands texts are composed, it will not complete the task.

I will tell the greatness of the master in brief.

He has drunk the magical potion of immortality.

There is no one who can calculate his age.

குரு தர்சனம் VISION OF GURU

அன்றொருநாட் புதுவைநகர்தனிலே
கீர்த்தி அடைக்கலஞ்சேரீசுவரன் தர்மராஜா
என்றபெயர் வீதியிலோர் சிறிய வீட்டில்
ராஜாராமையனென்ற நாகைப் பார்ப்பான்
முன்றனது பிதா தமிழில் உபநிடதத்தை மொழிபெயர்த்து வைத்ததனைத்
திருத்தச் சொல்லி
என்றனைவேண்டிக்கொள்ள
யான்சென்றாங்கண் இருக்கையிலே
அங்கு வந்தான் குள்ளச்சாமி

*In the city of Pudukkottai,
there is a road named
Keerthi Adaikkalan Sereesvaran Dharmaraaja.
There was small house there.
One day a Brahmin of Naagai, named RaajaaRaamaiyan
came there and requested me that
I should correct the Tamil translation of Upanishad
done by his father in the past.
I went there with him.
When I stayed there, KullaSaami came there.*

அப்போது நான்
குள்ளச்சாமி கையை அன்புடனே பற்றியிது பேசலுற்றேன்
அப்பனே! தேசிகனே!
ஞானியென்பார் அவனியிலே சிலர் நினைபு பித்தனென்பார்
செப்புறுநல்லஷ்டாங்க யோகசித்தி
சேர்ந்தவனென்றுனைப்புகழ்வார் சிலரென்முன்னே
ஒப்பனைகள் காட்டாமலுண்மை சொல்வாய் உத்தமனே!
எனக்கு நினை உணர்த்துவாயே

I held KullaSami's hand with affection and started talking.

"Father! Teacher!

Some people in this world call you as a knower; some as insane.

*Some people have praised you in front of me saying that
you are a Siddha who has mastered the AshtaangaYoga.*

Do not hide anything; but tell me the truth.

Hey Excellent one!

Reveal thyself to me!

யாவனீ? நினைக்குள்ள திறமையென்னே?
யாதுணர்வாய்? கந்தைசுற்றித் திரிவதென்னே?
தேவனைப்போல் விழிப்பதென்னே?
சிறியாரோடும் தெருவிலே நாய்களோடும் விளையாட்டென்னே?
பாவனையிற்பித்தரைப்போலலைவதென்னே?
பரமசிவன் போலுருவம் படைத்ததென்னே?
ஆவலற்று நின்றதென்னே?
அறிந்த தெல்லாம் ஆரியனே யெனக்குணர்த்தவேண்டும்
என்றேன்.

Who are you? What is the power in you?

What do you know?

Why do you roam about wearing patched up clothes?

Why do you stare like a divinity?

Why do you play with the dogs and children on the streets?

Why do you wander about acting mad?

Why are you dressed up like ParamaShiva (covered by ashes)?

How do you stay without desires of any sort?

Hey noble one! Teach me all that you know.

பற்றியகைதிருகியந்தக் குள்ளச்சாமி பரிந்தோடப் பார்த்தான்
யான் விடவேயில்லை
சுற்றுமுற்றும் பார்த்துப்புன்முறுவல் பூத்தான்
தூயதிருக்கமலபதத்துணையைப் பார்த்தேன்
குற்றமற்ற தேசிகனும்
திமிறிக்கொண்டு குதித்தோடி அவ்விட்டுக் கொல்லை சேர்ந்தான்
மற்றவன்பின் யானோடி விரைந்து சென்று
வானவனைக் கொல்லையிலே மறித்துக்கொண்டேன்

KullaSaami twisted his hand held by me and tried to run away.

I did not release my hold on him.

He looked all around here and there.

He smiled.

I looked at the support in the form of his lotus feet.

The taintless Guru forcefully removed my hands;

jumped and ran;

reached the backyard of the house.

I chased him from behind and running faster,

blocked that godly man in that courtyard.

உபதேசம்

INSTRUCTIONS

பக்கத்து வீட்டிந்து சுவர்கள் வீழ்ந்த
பாழ்மனையொன்றிருந்ததங்கே
பரமயோகி ஒக்கத்தன்னருள்விழியாலென்னை நோக்கி
ஒரு குட்டிச்சுவர் காட்டிப் பரிதி காட்டி
அக்கணமே கிணற்றுளதன் விம்பங் காட்டி
அறிதிகொலோ எனக்கேட்டான்
அறிந்தேன் என்றேன்
மிக்கமகிழ் கொண்டவனுஞ்சென்றான்
யானும் வேதாந்தமரத்திலொரு வேரைக் கண்டேன்

The neighboring house was broke and the walls had fallen down.

It was a ruin of a place.

The great Yogi stared at me through both his eyes with compassion,

pointed out a broken ruin of a wall; and then the sun;

then at the same moment showed the reflection (of the Sun) inside the well;

and asked "Do you understand?"

I replied "Yes I understand!"

He felt very happy and went away.

I too had a glimpse of a root in the tree of Vedanta!

தேசிகன் கைகாட்டியெனக்குரைத்த செய்தி
 செந்தமிழில் உலகத்தார்க்குணர்த்துகின்றேன்
 வாசியை நீ கும்பகத்தால் வலியக் கட்டி
 மண்போலே சுவர்போலே வாழ்தல் வேண்டும்
 தேசுடைய பரிதியுருக் கிணற்றினுள்ளே தெரிவதுபோல்
 உனக்குள்ளே சிவனைக் காண்பாய்
 பேசுவதில் பயனில்லை
 அனுபவத்தாற் பேரின்பமெய்துவதே ஞானமென்றான்

*The instruction which the Guru gave by pointing out those objects,
 I will explain the same in beautiful Tamil to all the people of the world.*

He said-

'Bind the breath (Vaasi) through Kumbhaka and live like the mud, the wall.

You will see Shiva within you like the sun's reflection in the well.

There is no use in talking.

Knowledge is the great bliss you attain through experience.'

கையிலொரு நூலிருந்தால் விரிக்கச்சொல்வேன்
 கருத்தையதிற் காட்டுவான்
 வானைக் காட்டி மையிலகுவிழியாளின் காதலொன்றே
 வையகத்தில் வாழுநெறியென்று காட்டி
 ஐயனெனக்குணார்த்தியன பலவா ஞானம்
 அகற்கவன் காட்டியகுறிப்போ அநந்தமாகும்

If I was having a text (scripture) I will ask him to open a page.

He will show his instruction there.

*He will point out at the sky and taught me that
 the love for that beautiful lady with her dark light eyes (Mother) alone
 is the path to be followed in the world.*

The noble one in this manner taught me many things.

For that purpose whatever examples he showed me were endless.

பொய்யறியா ஞானகுரு சிதம்பரேசன்
 பூமிவிநாயகன்குள்ளச்சாமியங்கே
 மற்றொருநாள் பழங்கந்தையழுக்கு மூட்டை
 வளமுறவே கட்டியவன் முதுகின் மீது
 கற்றவர்கள் பணிந்தேத்துங்கமலபாதக்கருணைமுனி
 சுமந்துகொண்டென்னெதிரே வந்தான்
 சற்றுநகை புரிந்தவன்பால் கேட்கலானேன்
 தம்பிரானே இந்தத் தகைமையென்னே?
 முற்றுமிது பித்தருடைச் செய்கையன்றொ?
 மூட்டை சுமந்திடுவதென்னே?
 மொழிவாய் என்றேன்

*Another day, the knowledge Guru Chidambareshan
 the Ganesha of the earth, KullaSaami,
 the compassionate Sage whose lotus feet were saluted humbly by the learned
 came in front of me carrying on his back a tied up bundle of old clothes.
 I laughed slightly and questioned him-
 "Master! What is this thing you are doing?
 Is this not the action of mad men?
 Why do you carry this dirty bundle, tell me."*

புன்னகைபுத்தாரியனும் புகலுகின்றான்
 புறத்தே நான் சுமக்கின்றேன்
 அகத்தினுள்ளே இன்னதொரு பழங்குப்பை சுமக்கிறாய் நீ
 என்றுரைத்து விரைந்தவனுமேகிவிட்டான்
 மன்னவன் சொற்பொருளினையான் கண்டுகொண்டேன்
 மனத்தினுள்ளே பழம்பொய்கள் வளர்ப்பதாலே
 இன்னலுற்று மாந்தரெல்லாம மடிவார் வீணே
 இருதயத்தில் விடுதலையை இசைத்தல் வேண்டும்

*The noble saint smiled and said-
 "I carry it only outside.
 You are carrying another dirty bundle inside your mind,"
 He said this, and went away fast.
 I understood the meaning of the words uttered by the king of saints.
 By breeding the old lies inside the mind
 the men of the world suffer much and die wastefully.
 One should bring freedom to the mind.*

சென்றதினி மீளாது மூடரே
நீர் எப்போதுஞ் சென்றதையே சிந்தைசெய்து
கொன்றழிக்குங் கவலையெனுங் குழியில் வீழ்ந்து குமையாதீர்
சென்றதனைக் குறித்தல் வேண்டா
இன்று புதிதாய்ப் பிறந்தோமென்று
நெஞ்சில் எண்ணமதைத் திண்ணமுற இசைத்துக் கொண்டு
தின்று விளையாடியின்பற்றிருந்து வாழ்வீர்
அஃதின்றிச் சென்றதையே மீட்டு மீட்டும்
மேன்மேலு நினைந்தமுதல் வேண்டா அந்தோ!

*What is gone will not come back, you fools!
Do not always think of what has past;
and be miserable by falling into the deadly chasm of worries.
‘Today we are born anew’
ascertaining yourself with the repetition of this idea,
eat and sport and live happily.
Alas! Without doing that,
do not keep on crying,
thinking again and again, repeatedly what is gone past.*

மேதையில்லா மானுடரே!
மேலு மேலும் மேன்மேலும் புதியகாற்றெம்முள் வந்து
மேன்மேலும் புதியவுயிர் விளைத்தல் கண்டீர்
ஆன்மாவென்றெகருமத்தொடர்பையெண்ணி
அறிவுமயக்கங்கொண்டு கெடுகின்றீரே!
மான்மானும் விழியுடையாள் சக்திதேவி வசப்பட்டுத்
தனைமறந்து வாழ்தல் வேண்டும்

*Hey you men without wisdom!
Again and again, again and again,
new wind fills inside us and
again and again new life appears afresh,
as the Aatman.*

*Worrying about the actions of the past binding you,
you have become deluded in the intellect, and are perishing.
Surrendering yourself to
ShaktiDevi who has eyes resembling that of the deer,
keep living lost in her thought.*

சென்றவினைப் பயன்களெனைத் தீண்டமாட்டா
 ஸ்ரீதரன் யான் சிவகுமாரன் யானன்றோ?
 நன்றிந்தக்கணம் புதிதாய்ப்பிறந்து விட்டேன்
 நான் புதியவன் நான் கடவுள் நலிவிலாதோன்
 என்றிந்தவுலகின்மிசை வானோர்போலே இயன்றிடுவார்
 சித்தரென்பார்

The results of the past actions will not touch me.

I am ShreeDharan (Naaraayana).

I am ShivaKumaaran (Shiva's son).

(Brahman is the inner essence of all the beings, Gods and humans alike).

Good! I have born afresh now.

I am new. I am the Supreme. I do not have any suffering.

*Those who live on this earth with this knowledge like the heavenly brings
 above are known as Siddhas.*

பரம தர்மக்குன்றின்மிசையொருபாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து
 குறிப்பற்றார் கேடற்றார் குலைதலற்றார்

Jumping across at one stretch

*on the mountain of the Supreme righteousness,
 they do not have any divided identity.*

They do not ever perish.

They do not shatter down.

குறியனந்தமுடையோராய்க் கோடி செய்தும்
 குவலயத்தில் வினைக்கடிமைப் படாதாராகி
 வெறியுடையோன் உமயாளை இடத்திலேற்றோன்
 வேதகுரு பரமசிவன் வித்தை பெற்றுச்
 செறியுடைய பழவினையாமிருளைச் செற்றுத்
 தீயினைப்போல் மண்மீது திரிவார் மேலோர்
 அறிவுடைய சீடா

,நீ குறிப்பை நீக்கி அநந்தமாந் தொழில் செய்தாலமரனாவாய்

*They have endless identities now.
Though engaged in countless actions on this earth,
they are not bound by the action.*

*They have mastered the trick owned by
ParamaShiva, the Master of Vedas, who is intoxicated with bliss,
and who has placed Goddess Uma on his left side.*

*These knowers have destroyed the dense darkness
namely the results of the past actions,
and wander on the earth like fire.*

Hey you intelligent disciple!

*You get rid of the limited identity (ego connected with the physical body)
and practice the contemplation of endless state of Brahman.*

You will become immortal.

கேளப்பா!

மேற்சொன்ன உண்மையெல்லாம்
கேடற்ற மதியுடையான் குள்ளச்சாமி
நாளும்பல்காட்டாலும் குறிப்பினாலும்
நலமுடைய மொழியாலும் விளக்கித் தந்தான்
தோளைப் பார்த்துக்களித்தல் போலேயன்னான்
துணையடிகள் பார்த்து மனம்களிப்பேன் யானே
வாளைப்பார்த்தின்பமுறு மன்னர் போற்றும்
மலர்த்தாளான் மாங்கொட்டைச் சாமி வாழ்க!

Listen hey you!

*All the truths given above were explained by
KullaSaami of taintless intelligence daily
through many examples and gestures and verbal instructions.
Just like feeling delighted by looking at the shoulders (of Mother Supreme),
I delighted at the sight of the feet of my Guru, my support.*

*Victory to Maangottaichhami
who has his lotus feet worshipped
by kings who delight in the sight of the sword.*

கோவிந்த சுவாமி புகழ்

IN PRAISE OF GOVINDASWAAMI

மாங்கொட்டைச் சாமி புகழ் சிறிது சொன்னோம்
 வண்மைதிகழ் கோவிந்தஞானி
 பார்மேல் யாங்கற்ற கல்வியெலாம் பலிக்கச் செய்தான்
 எம்பெருமான் பெருமையையிங்கிசைக்கக் கேளீர்!
 தீங்கற்ற குணமுடையான்
 புதுவையூரார் செய்தபெருந்தவத்தாலேயுதித்த தேவன்
 பாங்குற்ற மாங்கொட்டைச்சாமி போலே
 பயிலுமதிவரணாசிரமத்தே நிற்போன்

*We talked about the fame of MaangottaiSaami a little.
 The knower Govinda,
 who was renowned for his generosity made fruitful whatever I had learnt.
 Listen to his greatness as I sing it.
 He is man of faultless virtues.
 The noble master was born because of the merits of the great penance
 done by the people of Puthuvai.
 Like the saintly MaangottaiSaami
 he was also in the state of Sannyasa.*

அன்பினால் முத்தியென்றான் புத்தனந்நான்
 அதனையிந்நாட் கோவிந்தசாமி செய்தான்
 துன்பமுறுமுயிர்க்கெல்லாந் தாயைப் போலே
 சுரக்குமருளுடையபிரான் துணிந்த யோகி
 அன்பினுக்குக் கடலையுந்தான் விழுங்க வல்லான்
 அன்பினையே தெய்வமென்பான் அன்பேயாவான்
 மன்பதைகள் யாவுமிங்கே தெய்வமென்ற மதியுடையான்
 கவலையெனு மயக்கம் தீர்ந்தான்

*Buddha said that love will lead to liberation, on that day.
 That is practiced by GovindaSaami on this day.
 He was a Master from whom love overflowed
 towards all the suffering beings like from a mother.
 He was a courageous Yogi.
 He would swallow even the ocean for love.
 He stated that love was God.
 He was the personification of love.
 He had the belief that the entire humanity is God.
 He removed the faintness of worry.*

பொன்னடியாலென்மனையைப் புனிதமாக்கப்
 போந்தானிம் முனியொருநாள்
 இறந்த வெந்தை தன்னுருவங் காட்டினான்
 பின்னர் என்னைத்தரணிமிசைப் பெற்றவளின் வடிவமுற்றான்
 அன்னவன் மாயோகியென்றும் பரமஞானத்தனுபூதியுடையனென்றும்
 அறிந்துகொண்டேன்
 மன்னவனைக் குருவென நான் சரணடைந்தேன்
 மரணபயம் நீங்கினேன் வலிமைபெற்றேன்

*One day this Sage entered my house to sanctify it with his golden feet.
 He revealed his form as my father who had died.
 Then he took the form of that mother who brought me into this world.
 (showed affection equal to that of a mother and father)
 I understood that such a kind person was a great Yogi
 and had experienced the Supreme knowledge.
 I took shelter in him accepting him as my Guru.
 I lost my fear of death.
 I became strong.*

யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் புகழ்

IN PRAISE OF YAAZHPAANAM SWAAMI

(YAAZHPAANAM is the capital of SriLanka)

கோவிந்த சாமிபுகழ் சிறிது சொன்னேன்
 குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்,
 தேவிபதம் மறவாத தீரஞானி,
 சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தியாவான்
 பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத் தோணி
 பரமபத வாயிலெனும் பார்வையாளன்
 காவிவளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயுங்கழனிகள் சூழ் புதுவையிலே
 அவனைக் கண்டேன்

I talked about the fame of GovindaSaami a little.

He belonged to the town of YaazhPaanam

which was like the eye of the world.

He was a courageous Jnaani who never forgot the feet of the Goddess.

He was the form of the NataRaaja of Chidambaram (in knowledge).

He was the boat of knowledge for the sinners.

He was the supervisor for the door of the Supreme state.

*I saw him at 'Puthuvai' which is surrounded by
 lakes filled with water lilies and fields where fish swim.*

தங்கத்தாற் பதுமைசெய்துமிரதலிங்கம் சமைத்துமவற்றினிலீசன்
 தாளைப் போற்றும்
 துங்கமுறு பக்தர் பலர் புவிமீதுள்ளார்
 தோழரே யெந்நாளுமெனக்குப் பார்மேல்
 மக்களஞ்சேர் திருவிழியாலருளைப் பெய்யும் வானவர்கோன்
 யாழ்ப்பாணத்தீசன் றன்னைச்
 சங்கரென்றெற்போதும முன்னே கொண்டு
 சரணடைந்தாலது கண்டீர் சர்வ சித்தி

*There are many devotees, who make golden statues,
construct chariots with Lingas,
and worship the feet of the Lord in them.
Friends!
Always for me,
on this earth, understand that
all Siddhis will belong to one who surrenders to
the 'Lord of Yaazhpaanam' the king of gods,
who pours grace from his auspicious eyes,
revering him as Shankara (Shiva).*

குவளைக் கண்ணன் புகழ்

IN PRAISE OF KUALAI KANNAN

யாழ்ப்பாணத்தையனை யென்நிடங்கொணர்ந்தான்
இணையடியை நந்திபிரான் முதுகில் வைத்துக்
காழ்ப்பான கயிலைமிசை வாழ்வான்
பார்மேல் கனத்தபுகழ்க் குவளையூர்க் கண்ணென்பான்
பார்ப்பாரக் குலத்தினிலே பிறந்தான் கண்ணன்
பறையரையும் மறவரையும் நிகராக் கொண்டான்
தீர்ப்பான சுருதிவநி தன்னிற் சேர்ந்தான்
சிவனடியா ரிவன்மீது கருணைகொண்டார்

*'Yaazhpaana master' was brought to me
placing 'it' on the back of God Nandi.
like the other foot of the pair of feet of the Lord
who resides on the hard Kailasa Mountain.*

*He was known as Kannan of Kuvilai town
which was renowned on this earth.*

Kannan was born in a Brahmin family.

He equally treated the low-caste and the learned caste.

He took to the path of the concluding portion of Vedas(Upanishads).

The devotee of Shiva took compassion on him.

மகத்தான முனிவரெலாங் கண்ணன் தோழர்
வானவரெல்லாங்கண்ணன் அடியாராவார்
மிகத்தானுமுயர்ந்த துணிவுடைய நெஞ்சின் வீரப்பிரான்

குவளையூர்க் கண்ணனென்பான்
 ஜகத்தினிலோர் உவமையிலா யாழ்ப்பாணத்துச்
 ஸாமிதனை யிவனென்றன் மனைக்கொணர்ந்தான்
 அகத்தினிலே யவன்பாதமலரைப் பூண்டேன்
 அன்றையப்போதே வீடதுவே வீடு

*All great Sages were the friends of Kannan.
 All the Gods were Kannan's servants.
 Kuvalaiyur Kannan was the bravest of all
 and had a great courageous heart.*

*Yaazhpaaana Lord who had no comparison in this world
 was brought by this one to my house.
 I adorned my heart with his feet.
 On that day, at that moment was attained the final state of freedom.*

பாங்கான குருக்களை நாம் போற்றிக்கொண்டோம்
 பாரினிலே பயந்தெளிந்தோம் பாசமற்றோம்
 நீங்காத சிவசக்தியருளைப் பெற்றோம்
 நிலத்தின்மிசை யமரநிலையுற்றோமப்பா!
 தாங்காமல் வையகத்தை யழிக்கும் வேந்தர்
 தாரணியிற் பலருள்ளார் தருக்கி வீழ்வார்
 ஏங்காமலஞ்சாமலிடர்செய்யாமல்
 என்றுமருள்ஞானியரே யெமக்கு வேந்தர்

*We took shelter with the noble Guru.
 We lost our fear on this earth.
 We got rid of attachments.
 We attained the ever-lasting grace of ShivaShakti.
 We attained immortality on the earth itself.
 Hey sire! There are many kings on this earth,
 who destroy the world without protecting it.
 They fall because of their arrogance.
 These great ones of knowledge, who do not desire, who do not hurt,
 but always act kind,
 are alone the true kings for me.*

SECTION THREE

ஸர்வ மத ஸமரசம்
HARMONY OF ALL RELIGIONS

கோவிந்த ஸ்வாமியுடன் ஸம்பாஷணை

CONVERSING WITH GOVINDASWAAMY

மீளவுமங்கொருபகலில் வந்தான் என்றன் மனையிடத்தே
கோவிந்த வீரஞானி
ஆளவந்தான் பூமியினை
யவனி வேந்தர் அனைவருக்கு மேலானான் அன்பு வேந்தன்

*The courageous Knower again visited me at my house,
on another day.
He came to lord over the world.
He is king overflowing with compassion
and greater than all the kings who ruled the earth.*

நானைப்பார்த்த தொளிந்தருநன் மலரைப்போலே
நம்பிரான் வரவுகண்டு மனம் மலர்ந்தேன்

*My mind bloomed by the arrival of the noble one,
like the beautiful lotus by the arrival of the Sun.*

வேளையிலே நமதுதொழில் முடித்துக் கொள்வோம்
வெயிலுள்ள போதினிலே யுலர்த்திக் கொள்வோம்
காற்றுள்ள போதேநாந் தூற்றிக் கொள்வோம்
கனமான குருவையெதிர் கண்டபோதே
மாற்றான அகந்தையினைத் துடைத்துக் கொள்வோம்
மலமான மறதியினை மடித்துக் கொள்வோம்
கூற்றான அரக்கருயிர் முடித்துக் கொள்வோம்
குலைவான மாயைதனை யடித்துக் கொள்வோம்
பேற்றாலே குருவந்தான்
இவன்பால் ஞானப்பேற்றையெல்லாம் பெறுவோம் யாம்

*Let us complete our work when there is time.
 Let us dry the things when the hot sun is there.
 Let us winnow the grains when the wind is there.
 When the great Guru is seen in front of us,
 let us erase of the ego which has appeared falsely as opposed the true Self.
 Let us get rid of the tainted forgetfulness
 (and remember that Self is Brahman and not the physical body).*

*Let us finish off the lives of the deadly demons.
 Let us beat and kill the delusion which causes untold damages.
 By some merit of the past, the Guru has arrived here.
 Let us gain all the benefits of knowledge through him.*

என்றெனுள்ளே சிந்தித்து
 மெய்ப்பொருளை உணர்த்தாய் ஐயே!
 தேய்வென்ற மரணத்தைத் தேய்க்கும் வண்ணம்
 வந்தித்து நினைக்கே ட்டேன் கூறாய்
 என்றேன்

*With such thoughts, I said-
 “Hey Lord! Please instruct me about the Supreme Reality,
 so that the death which keeps erasing the life slowly
 gets erased off completely.
 I salute you and ask with all humbleness.
 Please tell me the answer.”*

வானவனாங் கோவிந்தசாமி சொல்வான்
 அந்தமிலா மாதேவன் கயிலை வேந்தன்
 அரவிந்தசரணங்கள் முடிமேற்கொள்வோம்
 பந்தமில்லை பந்தமில்லை பந்தமில்லை
 பயமில்லை பயமில்லை பயமேயில்லை

*The great heavenly being spoke:
 Let us place the lotus feet of
 the Great God, Lord of Kailaasa
 on our head.
 There is no bondage; no bondage; no bondage!
 There is no fear; no fear; no fear at all!*

அதுவே நீ யென்பதுமுன் வேதவோத்தாம்
 அதுவென்றாலெதுவென நானறையக் கேளாய்!
 அதுவென்றால் முன்னிற்கும் பொருளினாமம்
 அவனியிலே பொருளெல்லாமதுவாம்
 நீயும் அதுவன்றிப் பிறிதில்லை
 ஆதலாலே
 அவனியின்மீதெதுவரினுமசைவுறாமல்
 மதுவுண்டமலர்மாலை யிராமன் தானை
 மனத்தினிலே நிறுத்தியிங்கு வாழ்வாய் சீடா!

*“That Thou Art” is the declared truth of the Vedas.
 Listen to what I say about what ‘That’ is!
 ‘That’ means that which is the source essence referred to by the term ‘That’.
 All the objects in the world are ‘That’ alone!
 You are also nothing but ‘That’!
 Therefore, hey disciple, live here holding the feet of Rama
 who wears the garland of flowers filled with honey and
 whatever happens on this earth,
 do not waver even a little.*

(World seen around us including our own little identities are all nothing but painted pictures on the three-dimensional canvas of Brahman-state. All the painted pictures are in essence, the canvas only.

The pictures of mountains, men, animals, trees, painted on the canvas have no separate identities. Canvas alone is the truth behind all the divided forms seen on the canvas. Brahman alone is the essence of all that exists.)

பாரான உடம்பினிலே மயிர்களைப்போற்
 பலப்பலவாம் பூண்டுவருமியற்கையாலே
 நேராக மானுடர்தாம்
 பிறரைக் கொல்ல நினையாமல் வாழ்ந்திட்டாலுமுதல் வேண்டா
 காரான நிலத்தைப்போய்த் திருத்தவேண்டா
 கால்வாய்கள் பாய்ச்சுவதிற் கலகம் வேண்டா

*Like the hairs on the surface of the body,
 multifarious things appear by the grace of Nature.
 If the humans live honestly without wanting to harm others,
 then there is no need of irrigation;
 no need of weeding the green land;
 no need of fighting about directing the path of canals.*

சீரான மழைபெய்யும் தெய்வமுண்டு
சிவன் செத்தாலன்றி மண்மேற் செழுமை உண்டு

*There is a divinity above which will pour proper rains at proper times.
Unless Shiva himself dies of, there is always prosperity on the earth.*

ஆதலால் மானிடர்கள் களவை விட்டால்
அனைவருக்குமுழைப்பின்றி யுணவுண்டாகும்!
பேதமிட்டுக் கலகமிட்டு வேலி கட்டிப்
பின்னதற்குக் காவலென்று பேருமிட்டு
நீதமில்லாக் கள்வர்நெறியாயிற்றப்பா!
நினைக்குங்காலிது கொடிய நிகழ்ச்சியன்றோ?

*Therefore, if the humans get rid of deceitful nature,
then everybody will get food without much effort.
Separating out, fighting for ownership, building fences,
later referring to that as 'guarding',
it has become the way of thieves who never care for justice.
When you deliberate about this, is it not the most horrible thing?*

பாதமலர் காட்டி நினை யன்னை காத்தாள்
பாரினிலித் தரும நீ பகருவாயே
ஒருமொழியே பலமொழிக்குமிடங்கொடுக்கும்
ஒருமொழியே மலமொழிக்கும்
ஒழிக்கும் என்ற
ஒருமொழியைக் கருத்தினிலே நிறுத்தும் வண்ணம்
ஒருமொழி 'ஓம் நமச் சிவாய' வென்பர்
'ஹரிஹரி'யென்றிடினுமதே
'ராம ராம' 'சிவசிவ' வென்றிட்டாலும:தேயாகும்
தெரிவுறவே 'ஓம்சக்தி' யென்று
மேலோர் ஜெபம்புரிவதப்பொருளின் பெயரேயாகும்

*Great Mother protects you by pointing out to her lotus feet.
You teach the proper way of living to this world.
One language alone gives way to many languages.
One language alone will destroy the dirt (of hatred).
To make one understand the one language
which says 'destroy (the dirt)',
there is one language that says 'OM NAMAH SHIVAAYA'*

*If you say 'HARI HARI', then also it is the same!
If you say - 'RAMA RAMA' and 'SHIVA SHIVA', then also it is the same.
To reveal this truth alone, the great men who know the truth,
recite the names with this sole purpose in mind.*

ஸாரமுள்ள பொருளினை நான் சொல்லிவிட்டேன்
சஞ்சலங்களினிவேண்டா
சரதந் தெய்வம்
ஈரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்
எப்போதும்ருளைமனத்திசைத்துக் கொள்வாய்
வீரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்
எப்போதும் வீரமிக்க வினைகள் செய்வாய்
பேருயர்ந்த ஏஹோவா அல்லா நாமம்
பேணுமவர் பதமலரும் பேணல் வேண்டும்

*I have explained to you the essence of truth.
Do not have anxieties any more.
Truth alone is the Supreme godhead.
Those whose hearts are not moist (with kindness)
will not have the vision of Shiva (Supreme Reality).
Always keep kindness as a part of your mind.
Those whose hearts do not have courage
will not have the vision of Shiva (Supreme Reality).
Always keep doing acts of courage (equanimity).
You should worship the lotus feet of those also
who recite the names of Jehovah and Allah.
(Respect all religions.)*

புமியிலே கண்டமைந்து மதங்கள் கோடி!
புத்தமதம், சமணமதம் பார்ஸி மார்க்கம்
சாமியென யேசுபதம் போற்றும் மார்க்கம்
ஸநாதனமாம் ஹிந்து மதம் இஸ்லாம் யூதம்
நாமமுயர் சீனத்துத் 'தாவு' மார்க்கம்
நல்ல கண்பூசிமதம் முதலாப் பார்மேல்
யாமறிந்த மதங்கள் பலவுளவாமன்றே
யாவினுக்குமுட்புதைந்த கருத்திங்கொன்றே

*There are five continents in the world; but crores of religions!
 Buddhism, Jainism, Parsi cult,
 the path which glorifies the feet of Jesus as God,
 the ancient religion of Hinduism, Islam, Yutha (Judaism),
 the great Tao cult of Chinese, the good 'Confucius' religion.
 All these are religions which I know are there on this earth.
 There is only one truth hidden in all these religions.*

பூமியிலே வழங்கிவரு மதத்துக்கெல்லாம்
 பொருளினை நாமிக்ெடுத்துப் புகலக் கேளாய்

சாமி நீ சாமி நீ கடவுள் நீயே
 தத்வமஸி தத்வமஸி நீயே யஃதாம்
 பூமியிலே நீ கடவுளில்லையென்று
 புகல்வது நின்மனத்துள்ளே புகுந்த மாயை;
 சாமி நீ அம்மாயைதன்னை நீக்கிச்
 ஸதாகாலம் 'சிவோஹ' மென்று ஸாதிப்பாயே!

I will reveal the essence of all religions that prevail on this earth.

Listen!

You are the God.

You are the Supreme Self.

'That Thou Art' 'That Thou Art'

You are 'That'

*If you say that there is no God (Brahman) on this earth,
 then it is because of the delusion that has entered your mind.*

You (as the essence of Brahman) are the Supreme!

*Get rid of that delusion (I am the physical form),
 and always be established in the state of 'I AM SHIVA'.*

(Shiva means the state of auspicious Brahman-state. As the Lord of Kailaasa stays always in the Brahman state, he is also known as Shiva.

Realize that you are Brahman-state in essence and not the physical form limited in space and time.)

OM TAT SAT